

РЕШЕНИЕ

№ 26900

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4634** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 70, ал. 1, вр. с чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. Х., [дата на раждане] в С., ЛНЧ: [ЕГН], търсец закрила, чрез адв. Т. Л., срещу Решение № 90 Х / 18.03.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), последващата му молба с вх. № КП – 01 – 583 от 26.02.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се сочи, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон, тъй като са налице предпоставките за допускане на последваща молба в производството за предоставяне на международна закрила. Твърди, че М. А. Х. не може да се върне в страната си по произход, поради основателни опасения от преследване и предвид обстановката в С.. Счита, че административния орган, с оглед на изложеното в жалбата и на новите обстоятелства относно страната на произход, следва да събере допълнителни доказателства, които да обсъди и да прецени, как евентуално връщане до страната на произход би се отразило на кандидата и дали отказа от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани в ЕКЗПЧОС, вр. чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат предвид всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решението по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане.

Актуалните данни за страната по произход не са обсъдени от органа в оспореното решение. Твърди, че никъде в решението не е обсъден региона от който е търсещият закрила. С ноторно известните настъпили обстоятелства в страната на произход, след като търсещият закрила я е напуснал, изводите на интервюиращият орган не са логични и възниква съмнение, че те не са обективни и безпристрастни и не намират подкрепа в закона, относно минималните критерии за допускане на последващата молба. Моли решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с адв. Л.. Осигурен му е и превод на езика, който разбира, като му е назначен преводач за превод от и на арабски език. Поддържа жалбата лично и чрез адв. Л., като иска от съда отмяна на обжалвания акт като незаконосъобразен. Представя Удостоверение за връчване на задочни присъди издадено от министерство на правосъдието – отдел: Военен съд в Д. - област.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ю. Д., оспорва жалбата с писмен отговор по нея, с който представя становище по делото. Излага доводи за неоснователност и недоказаност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването. Твърди, че не могат да се приемат, като категорично ново доказателство представените копия от извадки от общодостъпни източници, както и не се обуславя автоматично наличие на преследване, от данните за конкретни индивидуални действия, насочени срещу молителя. Счита, че след направен анализ на всички доказателства и твърдения, се установява, че по преписката няма данни животът на жалбоподателя да е бил в опасност, както и спрямо него да са предприемани каквито и да било действия, които основателно да предизвикат основателни опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. Твърди, че не се сочат факти, възникнали след влизане в сила на предходните решения, нито се представят нови индивидуализиращи елементи, които да променят оценката на риска. Счита, че обстоятелства, свързани със социална интеграция в България, са ирелевантни към фазата на предварително разглеждане по чл. 76а—76б ЗУБ, тъй като допустимостта на последваща молба се преценява единствено през призмата на наличието на нови факти, способни да променят предходната оценка. С тези аргументи иска от съда да отхвърли оспорването и да потвърди решението като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, след като обсъди приетите доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], е подал втора по ред последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № КП- 01-583 от 26.02.2026 г. като лице, което търси международна закрила и желае да му бъде предоставен статут на бежанец / хуманитарен статут в Република България.

Посочената по-горе молба е последваща по смисъла на § 1, точка 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Съгласно тази разпоредба, последваща е молбата за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

М. А. Х. за първи път е поискал закрила с молба с вх. № 2497/15.08.2024 г. на РПЦ - Х. до председателя на Държавната агенция за бежанците при министърския съвет. С решение № 60 от 07.01.2025 г. Председателят на ДАБ - МС е отказал да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Постановленият административен акт е връчен на 29.01.2025 г. и е обжалван, като с Решение № 2202 от 11.03.2025 г. Административен съд - Хасково (АС - Хасково) е отхвърлил жалбата на М. А. Х.. Това решение е обжалвано в законовия срок от чуждия гражданин

пред Върховния административен съд, който с Решение № 5830 от 03.06.2025 г. отхвърля жалбата на молителя и остава в сила Решение № 60 от 07.01.2025 г. на Председателя на ДАБ - МС.

Чуждият гражданин е подал последваща молба за закрила с вх. № 33896 от 15.10.2025 г. на ДАБ при МС. С решение № 164 X от 31.10.2025 г. интервюиращия орган е отказал допускането на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено неприсъствено на 10.11.2025 г., обжалвано е в законовия срок и от чуждия гражданин пред Административен съд-София-град, който с Решение № 6933 от 20.02.2026 г. отхвърля жалбата на молителя и остава в сила Решение № 164 X от 31.10.2025 г. на интервюиращия орган, на ДАБ - МС.

Втората по ред последващата молба е депозирана в ДАБ при МС, с вх. № КП-01- 583 от 26.02.2026 г. В молбата чужденецът посочва, че е бил определен като привърженик на Б. А., поради което е осъден, без провеждане на съдебно производство на лишаване от свобода. Молителят сочи, че след падането на предходния режим в С. обстановката в страната значително се е влошила. По негови твърдения несигурността е ескалирала вследствие на противопоставянето между различни фракции - привърженици на предходното и на новото управление, кюрдските въоръжени сили, терористичната групировка ИДИЛ, както и поради участието на външни фактори, като Т. и И., които извършвали военни действия, засягащи и цивилното население. Конфликтът е довел до значителни разрушения на инфраструктурата, включително до ограничен достъп до питейна вода, което според молителя прави нормалния живот в района невъзможен. Посочва се също наличието на неексплодирани боеприпаси, силно ограничен достъп до здравни услуги, както и недостиг на медицински персонал и медикаменти. Молителят твърди, че в региона е налице тежка хуманитарна криза и липсват условия за безопасно завръщане. Според изложеното съществуват постоянни заплахи за живота на цивилното население, включително вследствие на продължаващи бойни действия и риск от експлозии. Допълнително се посочва, че обстановката се усложнява и от конфликта между настоящото правителство и кюрдските въоръжени сили, В подкрепа на изложеното молителят се позовава на публично достъпен източник и поддържа, че представените данни за региона му по месторождение, както и за съседни райони, сочат наличие на безогледно насилие, поради което самото му присъствие на територията на С. би поставило живота му в риск. Молителят заявява още, че след пристигането си в Република, България полага усилия за интеграция в обществото, като работи, изучава български език и се стреми да допринесе за обществото. В подкрепа на своите твърдения молителят е представил статия на интернет страницата „ФАКТИ.БГ от 25.02.2026 г. със заглавие „Предизвестена катастрофа: хиляди терористи на ИД на свобода“..

С оспореното в настоящото производство Решение № 90 X / 18.03.2026 г., органът е формирал извод, че въз основа на всички представени от М. А. X. материали може да се направи категоричният извод, че нито едно от приложените доказателства не може да бъде прието като нововъзникнали обстоятелство от съществено значение по смисъла на ЗУБ. На следващо място е приел, че въпреки сложната ситуация страната постепенно се връща към нормален живот, като вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в родината си. Следователно, при евентуалното завръщане на кандидата за международна закрила, това не би довело до неблагоприятни последици за него. Настоящата молба не въвежда никакви нови обстоятелства, които да променят този извод. Напротив - повтаря се същата обща картина, вече анализирана и отхвърлена. Счел е, че посочените в последващата молба обстоятелства - влошена сигурност и военен конфликт - по същество възпроизвеждат вече изложени и обсъдени, твърдения в първоначалното производство и не могат да се приемат за нововъзникнали релевантни факти по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

За пълнота е изложил още, че от цялостният анализ на приложените по преписката актуални справки с вх. № МД-02-14 от 16.01.2026 г. и вх. № МД-02-1 от 05.01.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, се установява, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Що се отнася до настаняването, някои от завърналите се лица притежават домовете си или имат имущество, принадлежащо на близки роднини. Много от тези лица съобщават, че къщите им са в добро състояние, други посочват частични повреди или разрушения, а значителна част заявяват, че разполагат с валидни документи, доказващи собствеността. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025 г. общо 92 301 завърнали се от чужбина лица пребивават в провинцията, като по-голямата част от тях (62 838 души) се завръщат в окръг Р., следван от Ат Т. (28 554 души). От 8 декември 2024 г. насам, 16 565 души се завръщат в провинция Р. от чужбина.

Срещу така постановеното решение е подадена жалба за осъществяване на съдебен контрол от страна на Административен съд София – град.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя се представиха следните писмени доказателства:

А) Копие от удостоверение за връчване на задочна присъда издадена от Министерството на правосъдието - отдел: Военен съдия в Д. - област № 753387 на арабски език с превод на български език (л. 380); Б) Справка с вх. № МД-02-182 от 07.05.2026 г.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт в предвидения 7 - дневен преклузивен срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ (жалбата е подадена на 27.03.2026 г., а решението е връчено на 24.03.2026 г.), от лице с правен интерес от оспорването – адресат на обжалваното решение, с което се засягат негови лични права.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Решението е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

Молбата за международна закрила, с която е образувано настоящото административното производство, се явява последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Производството пред административния орган е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, който регламентира процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, в чл. 33 посочва случаите, в които този вид молби се приемат за недопустими. Съгласно чл. 33, параграф 2, б. „г“, държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима, ако е последваща такава и когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по

силата на Директива 2011/95/ЕС. Съответстваща разпоредба на чл. 33, параграф 2, б. „г“ от Директивата в българското законодателство е тази по чл. 76а от ЗУБ. Съгласно този член от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците.

От друга страна, разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл. 76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7. Тези обстоятелства обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съобразно текста на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2, т. 4 от закона, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. От събраните по делото доказателства се установява, че на жалбоподателя са дадени указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следователно, изпълнено е изискването на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ. Спазена е и гаранцията по чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно последната посочена норма всички кандидати за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от директивата, както и да могат да изпълнят задълженията си по чл. 11.

В разглеждания казус с последващата молба от страна на чуждият гражданин не са представени нови документи, като чуждият гражданин е навел само нови твърдения, имащи отношение към правото му да получи международна закрила, които не са дали основание молбата му за закрила да бъде повторно разгледана по същество. Но в настоящото производство чуждият гражданин търсец закрила представя: Копие от удостоверение за връчване на задочна присъда издадена от Министерството на правосъдието - отдел: Военен съдия в Д. – област с № 753387 на арабски език с превод на български език (л. 380). От представеното ново доказателство е видно, че относно лицето М. А. Х. с решение № 7223893 от 11.05.2025г. на Военен съдия в Д. – област е прието, че същият е осъден на затвор за срок от 6 години, поради принадлежността му към партията „БААС“ и верността му към режима на А.. Несъгласието му с идеологията и политическата система на новата власт в С. в момента и парична глоба на стойност: 90 000 000 (деветдесет милиона сирийски лири). Този документ сочи на заявени в молбата нови обстоятелства свързани с личното положение на жалбоподателя. Видно от документа същият е издаден от Министерство на правосъдието – военен съд в област Д., а поставеният кръгъл печат долу в левия ъгъл на документа е посочено, че е поставен печата на Министерство на правосъдието, следствен отдел в провинция Д.. Тези обстоятелства и възможността такъв вид документ да бъде издаден от друга

област, в която не живее жалбоподателят следва да бъдат изследвани от органа издал обжалвания акт.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите-членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане, тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи /чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32/.

Новите факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК са факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически и доказателствени факти, които са от значение за решаване на делото. Ето защо независимо от обстоятелствата относно това, че пред административния орган не са представени всички нови документи от жалбоподателя, от значение е установяването по делото на относимите факти и обстоятелства от значение за издаване на решението на органа относно търсената закрила.

При преценката за съответствие на акта с материалния закон, установеното по делото следва да бъде взето предвид, съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК. Съгласно правилата на чл. 142 от АПК съответствието на административния акт с материалният закон се преценява към момента на издаването му (ал. 1), но ако до приключване на делото се установят нови факти от значение за делото след издаване на отказа те следва да се вземат предвид от съда (ал. 2). В случая наличието на ново-представен документ е именно такъв, който посочва нови факти и обстоятелства от значение за делото и макар и отказът, разгледан към издаването му да е бил законосъобразен предвид изложеното по-горе, тези нови факти следва да бъдат зачетени.

С оглед представеното ново доказателство жалбоподателя е посочено като лице, което е свързано с бившето правителство на С., поради принадлежност към партията „Баас“. Актуалната информация по отношение на страната на произход на кандидата показва, че ново-наведените от него обстоятелства не само са релевантни към преценката дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила по силата на Директива 2011/95, но и в значителна степен увеличават вероятността той да отговаря на тези условия. Тези твърдения следва да бъдат предмет на изследване и преценка в производство по общия ред, вкл. с гаранцията да се проведе ново интервю с кандидата, в което да се изяснят противоречията в бежанската му история.

Относно автентичността на ново-представените документи следва да се има предвид тълкуването, дадено в Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19 (т.44.46), според което всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент от нея, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 62 от заключението си, подобно тълкуване се потвърждава от обстоятелството, че съгласно член 31, параграф 8, буква д) от Директива 2013/32 дори представянето на невярна информация обосновава отхвърлянето на молба за международна закрила само ако прави тази молба неубедителна, което предполага преди

това тази информация да е била приета за допустима и да е била разгледана от компетентния орган.

В тази връзка съдът следва да съобрази и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която е да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Наличието на неизследвани до момента факти за личното положение на чуждия гражданин налага изясняването им в рамките на лично интервю. Именно в хода на това разглеждане, на основание чл. 142, ал. 2 от АПК, административният орган следва да вземе предвид новите факти от значение за делото, които са осъществени след постановяване на обжалваното решение. След преценка на произхода и достоверността на представените доказателства, следва да бъде извършена и повторна задълбочена преценка относно наличието и основателността на опасенията на кандидата от преследване, като се отчете евентуалния произход на преследването, неговите причини, респективно дали то води до нарушаване на основни права на човека, и закрилата, която може да бъде получена от жалбоподателя от държавата му по произход.

В конкретния случай предвид наличието на данни, съдържащи се в представен документ – доказателство от страна на жалбоподателя и твърдени нови обстоятелства от съществено значение относно личното положение на жалбоподателя, дали действително е налице основание за предоставяне на закрила е въпрос, който следва да бъде разгледан в общо производство по същество.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният отказ е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 5 от АПК, поради което следва да бъде отменен. Предвид естеството на административния акт, съдът не може да реши спора по същество, поради което, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган за ново произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 45 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. Х., [дата на раждане] в С., ЛНЧ № [ЕГН], търсещ закрила, Решение № 90 Х / 18.03.2026 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ – МС с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, последващата му молба с вх. № КП – 01 – 583 от 26.02.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с вх. № КП – 01 – 583 от 26.02.2026 г. на ДАБ-МС, подадена от М. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване.